മെരുങ്ങാത്ത മരപ്പാവകൾ
(കൽപ്പറ്റ നാരായണൻ)

കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയുടെ 'മരപ്പാവകൾ' എന്ന ചെറുകഥയ്ക്ക് കൽപ്പറ്റ നാരായണൻ എഴുതിയ നിരൂപണമാണ് 'മെരുങ്ങാത്ത മരപ്പാവകൾ'.

സർഗാത്മക നിരൂപണത്തിന്റെ തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കാരൂരിന്റെ മരപ്പാവകളെ ഞാൻ വായിച്ച വിധം പങ്കിടുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ.

നിലവിലുള്ള കഥ പറച്ചിലിന്റെ രീതി പോരാ എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഇത്തരം ഒരു കഥയ്ക്ക് പിന്നിലുണ്ടാവാം എന്ന നിഗമനത്തോടെയാണ് കൽപ്പറ്റ നാരായണൻ ലേഖനം ആരംഭിക്കുന്നത്.

നിലവിലുള്ള 'വാസ്തു' പോരാ

എന്ന തിരിച്ചറിവാണ് മരപ്പാവകൾക്ക് പിന്നിലെന്നും മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറയാനാവാത്തതിന്റെ രൂപം കൂടിയായി ചെറുകഥ പരിണമിക്കുകയാണ് എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വാസ്തു എന്നാൽ ശില്പം. അതായത് മലയാള ചെറുകഥയുടെ അന്നുവരെയുള്ള കഥ പറച്ചിലിന്റെ ശില്പത്തെ പുതുക്കിക്കൊണ്ടാണ് കാരൂർ മരപ്പാവകൾ രചിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കണക്കുട്ടു പൂതാരനിലൂടെയും (എന്റുമറ്റൽ) ആത്മബലമുള്ള കലാകാരിയിലൂടെയും, കഥന സമീപനത്തിന്റെ പൊതുവായ മാനദണ്ഡം പോരാ എന്നാണ് തെളിയുന്നത് എന്ന് എടുത്തു പറയുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, കാരൂർ പൊതുവായ ~~മാ-~~ ~~നദണ്ഡ~~ മാനദണ്ഡത്തിനും അപ്പുറത്ത് സവിശേഷമായ ഒരു നിലവാരത്തിലേക്ക് കഥയെ ഉയർത്തി എന്നാണ് കൽപ്പറ്റ നാരായണൻ പറയുന്നത്.

ഈ കഥയിലെ കടത്തുകാരൻ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ പ്രതീകമാണ്. ഇവിടെ ആരുമില്ലേ എന്നാണ് അയാൾ ആദ്യം ചോദിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല അയാൾക്ക് കഥയിൽ പേരുമില്ല.

ചോദ്യം ചോദിക്കുമ്പോൾ എല്ലാറ്റിനും ഉത്തരം പറയുന്ന ഒരാളാണ് അയാളുടെ സങ്കല്പത്തിലുള്ളത്. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു ഗൃഹസ്ഥയല്ല കടത്തുകാരന്റെ ചോദ്യം കേട്ട് ഇറങ്ങി വരുന്നത്.

ഇവിടെ ലേഖകൻ കഥയിലെ നായികയുടെ പേരിനെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുകയും ഭാഷയുടെ അപര്യാപ്തതയെക്കുറിച്ച് മലയാളത്തിലാദ്യമായി ചിന്തിച്ച ഒരുവളുടെ പേരാണല്ലോ അത് എന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കുമാരനാശാന്റെ നളിനി എന്ന കാവ്യത്തിലാണ് 'ഭാഷയിതപൂർണ്ണമിങ്ങഹോ, വന്നുപോം പിഴ

ചുമർപ്പണങ്ങളാൽ എന്ന പരാമർശം ഉള്ളത്. ആശയ വിനിമയത്തിനുള്ള ഭാഷ മനസ്സിലുള്ളത് മുഴുവൻ ആവിഷ്കരിക്കാൻ അപര്യാപ്തമാകുന്നു എന്നാണ് ധ്വനി. ചെറുകഥയെ മലയാളത്തിലെ ഉന്നതമായ ഒരു ഖണ്ഡകാവ്യത്തിലെ രംഗവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ലേഖകന്റെ സർഗാത്മക സമീപനത്തിന് ഉദാഹരണമാണ്.

തുടർന്ന് തെണ്ടിച്ചുക്കാരനും യുവതിയും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണങ്ങളെ ഒന്നൊന്നായി പിന്തുടർന്നുകൊണ്ട് വരികൾക്കിടയിലെ അർത്ഥസാധ്യതകളെ അദ്ദേഹം ഇഴപിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

അവളുടെ എടുത്തടിച്ചത് പോലെയുള്ള മറുപടികളെ 'കച്ചേരി മട്ട്' എന്നാണ് കൽപ്പറ്റ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. രാജഭരണ കാലത്ത് നമ്മുടെ കോടതികൾക്ക് കച്ചേരി എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. കോട

തികളിൽ നടക്കുന്ന വാദപ്രതിവാദം പോലെയാണ് കണക്കെടുപ്പുകാരനും യുവതിയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ദുരിതം നിറഞ്ഞ തന്റെ ഭൂതകാലത്തെ ചരിതം കൊണ്ട് നേരിട്ടുകൊണ്ടാണ് യുവതി മറുപടി നൽകുന്നത്. വീട്ടുവരാന്തയിലെ ബെഞ്ചിൽ കയറിയിരിക്കാൻ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ അവളിൽ അവകാശബോധത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ് കൽ ഉചദ വായിച്ചെടുക്കുന്നത്. ഒരു സ്ത്രീയിൽ പുരുഷന്റെ അധികാരം പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതാണ് സമൂഹം അംഗീകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ അങ്ങനെയല്ല എന്നും സ്ത്രീ സ്വതന്ത്ര അധികാരിയായി സ്വത്വം ഉറപ്പിക്കുകയാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വയസ്സെത്രയായി എന്ന ചോദ്യത്തിന് 'കണ്ടിട്ട് എന്ത് തോന്നുന്നു' എന്ന മറുപടിയാണ് അവൾ നൽകുന്നത്. 'ഭർത്താവുണ്ടോ' എന്ന ചോദ്യത്തിന് 'ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ എഴുതിക്കോളൂ' എന്നാണ് പറയുന്നത്. വ്യക്തമായ ഉത്തരം സർക്കാരിന് വേണമെന്ന് പറയുമ്പോൾ അവൾ പറയുന്ന മറുപടി 'എന്നാൽ ഉണ്ടെന്ന് തെളിയാതെ എഴുതിക്കോളൂ' എന്നാണ്. ഭർത്താവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലെ പൊരുത്തക്കേട് പറയാതെ പറയുന്നത് കഥപാത്രിലിലെ മികവായി ലേഖകൻ കാണിക്കുന്നു.

ഭർത്താവുമായി പിണങ്ങി സ്വന്തം വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന അവളുടെ എങ്ങമയമില്ലാത്ത കൂടി ഒരേ സമയം അയാളോടുള്ള ഇഷ്ടത്തിന്റെയും അനിഷ്ടത്തിന്റെയും സൂചകമായി ലേഖകൻ വായിക്കുന്നു.

പനിനീർ ചെടിയെ മുൾച്ചെടിയായും കാണാമല്ലോ. ലോകം പനിനീർചെടിയെ മുൾച്ചെടിയായി കാണുമ്പോൾ അവൾ അത്തരം ലോകത്തെ തള്ളിക്കളയുകയാണ്. അത് പോലെ സർക്കാരിന്റെ കണക്കെടുപ്പിലെ കള്ളികൾ നിൽക്കക്കള്ളികളാണ് എന്നും അവൾക്ക് നിൽക്കക്കള്ളിയില്ല എന്നും ലേഖകൻ പറയുമ്പോൾ കഥയെ സാമൂഹ്യ വായനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാം.

തൊഴിലിനെക്കുറിച്ചുള്ള സർക്കാർ മാനദണ്ഡത്തെയും അവൾ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരു വീട്ടമ്മ വീട്ടിൽ ചെയ്യുന്ന ജോലികളൊന്നും സർക്കാർ അംഗീകൃത തൊഴിലല്ല. ഉൾക്കൊള്ളലിനേക്കാൾ പുറംതള്ളലിനാണ് സർക്കാർ പട്ടികയ്ക്ക് താൽപര്യമെന്ന് സാരം.

ഒടുവിൽ അവൾ നിർമ്മിച്ച പാവകളെ കാണുന്ന കണ്ണെത്തുമ്പോൾ നിലുണ്ടാവുന്ന മാനസിക വ്യതിയാനവും വൈരുദ്ധ്യവും കലാസ്വാദനത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യതലങ്ങളെയും ബന്ധപ്പെടുത്തി വിശകലനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അവൾ പാവകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത് പാർവതിയെ പോലെ ഓരോ ഭാവം കാണിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും പാലാഴി കടഞ്ഞ ലക്ഷ്മിയെ പോലെ സുന്ദരമായിരിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള സംഭാഷണങ്ങളെ മിഴിവോടെ കോർത്തിണക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ വീണ്ടും ആശാന്റെ നളിനിയെ കാരൂരിന്റെ നളിനിയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സംഭാഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ 'തന്റെ തലയിലെഴുത്ത്' എന്ന് അവൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പ്രത്യേകം പറയാൻ ശിക്കുന്നു. യുവതിയിൽ കാണുന്ന പക്വത-

പുറം തള്ളിയ ലോകത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായി പുറത്തുവരികയാണെന്ന കണ്ടെത്തൽ നിരൂപണത്തിൽ മന:ശാസ്ത്ര ഘടകം ചേർത്തുവെക്കുന്നതിന് ഉദാഹരണമാണ്.

ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായിട്ടാണ് അന്നാട്ടുകാരനല്ലാത്ത ഒരാൾ അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മുഴുവൻ സവിശേഷതയും തിരിച്ചറിയുന്നത്.

അയാൾ അവരുടെ തൊഴിൽ 'ശില്പചാതുരി' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ആദ്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട അവൾ അലിഞ്ഞുപോയി പാർവതി ~~[illegible]~~ തപസ്സു ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രതിമ സമ്മാനമായി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട വീണക്കമ്പിനാദത്തെ തഴുച്ച അതിരുകൾ തമ്മിലുണ്ടായ കലാസ്പന്ദനമായ

ഹൃദയമേളനമായി ലേഖകൻ വി-
ലയിരുത്തുന്നു.

ഡച്ച് തത്വചിന്തകനായ സ്പിനോസ
എന്ന എഴുത്തുകാരനെ വായിച്ച്
ജർമൻ ചിന്തകനായ ഗെയ്ഥെ അത്ഭു-
തപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ചാണ്
ലേഖനം കൽപ്പറ്റ നാരായണൻ അ-
വസാനിപ്പിക്കുന്നത്. 'താനെടുത്തതി-
ന്റെയോ കൊടുത്തതിന്റെയോ എന്നറിയാ-
ത്ത ആനന്ദമാണ്' അത്ഭുതത്തിന് പി-
ന്നിൽ എന്നാണ് ഗെയ്ഥെ പറഞ്ഞത്.

അപരജീവിതത്തിൽ നിന്ന് താൻ
എടുത്തതാണോ കൊടുത്തതാണോ എ-
ന്നറിയാത്ത അവസ്ഥ. ~~ഇതിനെ സമീപി-
ക്കുന്നതിലൂടെ~~ ഇതിനെ സമീപിക്കുന്ന-
തിലൂടെ കാരൂരിന്റെ മരപ്പാവകളും
അതിലെ കഥാപാത്രങ്ങളും ലോക-
നിലവാരം പുലർത്തുന്നുവെന്ന് കല്പറ്റ വി-
ലയിരുത്തുന്നു.